

## Vláda mluví k národu:

# Národ ve velké době není malicherný a slabý

Poslední týden byl na události skutečně více než bohatý. V Rakousku, dnes již ve Východní Marce, Ostmark, je rychle prováděno ve všech oblastech přivtělení k Německu. Jednalo se mezi Anglií a Itálií o Sfédomoř a jistě i o novém stavu vzniklém ve Střední Evropě anšlusem. Byl urovnán smírně spor mezi Polskem a Litvou. Anglický ministerský předseda, Chamberlain pronesl významnou řeč na adresu Německa a Československa. Mluvil Hitler i Göring a v pondělí večer jsme vyslechli řeč našeho ministerského předsedy, dra Hodži. Všechny tyto řeči můžeme směle nazvat řečmi historickými nejen proto, že byly proslaveny v době historicky významné, nýbrž proto že dávaly směrnice pro další vývoj evropské politiky a po 20 letech po skončení světové války hledaly cesty, po nichž by lidstvo dospělo k míru, který byl tolik ohrožen.

### Odezva anšlusu v ČR.

Naše republika leží v srdci Evropy a je jediným demokratickým státem ve Střední Evropě. O snaze Německa mít v ní hlavní slovo, nemůže být pochybno. Nuže, náš stát má silnou německou menšinu, která s velké částí byla získána nacismem, menší část, t. z. aktivistickou, spolupracovala s vládou. Anšlus působil na německou menšinu fascinujícím způsobem.

Henlein proklamoval veřejně s nejalou radostí utvoření velikého Německa. Aktivistické strany zakolísaly. Nejdříve padli Henleinovi do náruče němečtí agráři, pak křesťanští sociálové, u nichž Hilgenreiner, kněz z Říše, zvířel nad demokratickým živlem a konečně vystoupili z vlády i sociální demokráti. A jistě mnozí henleinovci, když večer uléhali, snili o tom, že ráno se již probudí pod hakenkruzem.

V těchto chvílích zachoval však podivuhodný klid náš národ a chvála, kterou mu vzdal ve své řeči dr. Hodža, byla zasloužena. Ostatně i v německém táboře opadla pomalu horečka, která rozpalovala hlavy po anšlusu, německá soc. demokracie odstranivši dra Czecha, upevnilo se křesťanské německé dělnictvo, organizované v odborových organizacích neustoupilo Hilgenreinerovi a zachovalo si samostatnost a dokonce se již mluví o založení nové německé protihenleinovské strany, která by organizovala sátočtvorné německé členy.

Ale přes to všechno byla situace velice vážná, poněvadž nejsou neznámé cíle III. Říše a evropské demokracie prodělávají krizi, o které dobře ví Hitler, a které dovede využít.

### Přijde na řadu Československo?

Tuto otázku v různých proměnách bylo možno v těchto dnech častokrát čísti v zahraničním tisku. Propaganda z III. Říše byla zesílena a dávala k této otázce mnohou příležitost. Je třeba uznat, že naše vláda nezapomněla a vědoma si i práva i odpovědnosti jednala. Naši spojenci řekl rovněž svoje slovo a čekalo se na

Anglii, která též promluvila Chamberlainem a to tak, že byli nemalou překvapení Němci.

Anglický ministerský předseda vědom si vážností chvíle, ve které se rozhoduje o míru nebo válce, prohlásil:

Tam, kde jde o mír nebo válku neuplatní se pouze legální závazky. Vznikne-li válka, je pravděpodobné, že by se omezila jen na ty, kdož takové závazky přijali. Bylo by zcela nemožné říci, kde bude konec, a které vlády by mohly být zavlečeny do války. Neuposný ilak skutečnosti může se ukázat mocnější než-li formální prohlášení.

Tato slova jsou jasná a byla vykládána všeobecně, nejen u nás nýbrž všude jinde a cítili to i v Německu a Itálii jako

varovný hlas těm, kteří by chtěli sáhnout na Československo, neboť by to znamenalo rozpoutání nového evropského a snad světového válečného požáru, ve kterémžto případě by Anglie, spojenec Francie, jež je spojencem ČR., chránila mír a právo.

### Bezpečnost ČR posilena.

Konstatoval to dr. Hodža ve svém vládním prohlášení a vyniklo to tím spíše, že to bylo řečeno klidně, věcně a nebylo k tomu třeba plných 3 hodin, ani volání slávy.

Bylo to konstatováno na základě oprávněného sebevědomí státníka, který ví, že Československý národ je dosti silný, aby si udělal sám pořádek, že se chovala vláda, mluvčí

jeho, k Němcům více než spravedlivě, davši jim nejen hospodářsky, nýbrž i kulturně více než jim patřilo. Že náš stát se nedá ovládnouti žádným poraženstvím, ale v těžkých chvílích tvoří jednotu nerozbornou. Lze doufat, že ta slova slyšeli i luďaci a změni nešťastnou taktiku dosavadní.

Německo ostatně zdá se, se umoudřilo, davši ujistění Velké Británii, že se nehodlá vměšovat do našich vnitropolitických záležitostí, a že nemá proti nám útočných úmyslů.

Ostatně, není třeba silu III. Říše přecenovat ani její jednotu ani její armádu. Důstojnická elita německé armády je pryč a Říše prodělává i jiné obtíže, které nejsou malé. A tak nejsou vůdcové Německa slepi, aby si jich nebyli vědomi, a aby nevěděli, že za 5 let nelze přetvořit tábor, který stál úplně na jiné ideové základně. Ostatně není vyzbrojeno jenom Německo a při „svatého egoismu“ italským nemůže být důvěra stoprocenitní.

### Národ náš není slabý.

V kritických chvílích se zachoval lid skvěle. A měl naprostou důvěru ve svoji vládu. Kritisoval leckdy vládu, když vycházela vsiříc požadavkům našich Němců a správně, jak sám uznal dr. Hodža, když zdůrazňoval, že si Němci nemohou sžezovat, že dostali málo. A jistě přijal se zadostiutiněním chvála, která mu byla vzdána.

Dojímavě krásný byl v této pohnuté době postoj nejširších vrstev našeho lidu. Rad zemědělských, dělnických, středostavovských, všech

## Mladí katolíci do jednoho houfu

*Člen našeho zemského výboru Jednoty přátel katol. legionářů a generální tajemník Mladé Generace čsl. strany lidové př. Janďáček volá v nedělních Lidových listech po soustředění mladých, křesťanských sil pro mír, celistvost a svobodu republiky. Má na mysli povznést a probudit uspané národní citění k radostnému nadšení a spolupráci ve prospěch státu a národa.*

Katolická mládež - Čsl. Orla, ze Sdružení katolické mládeže, z Mladé Generace lidové, Ústředí katol. studentstva, České Ligy akademické, Lidových akademiků, Akademiků slovenských a Jednoty přátel katol. legionářů má říci v dnešní těžké době své odhodlané a pevné rozhodnutí, že jednotně chce spolupracovat pro křesťanskou, národní, spravedlivou svatováclavskou republiku a že chce státi jako jeden muž na stráži po boku těch, kteří v bojích za osvobození státu dovedli obětovat pohodlí, najetek, krev i životy, po boku našich hrdinných legionářů, rukou v ruce s chrabrou naší armádou.

Zcela správně volá př. Janďáček, že mladí Českoslovenští katolíci, když vjdí v dnešních vážných dobách ustrašeneckou povahu některých Československých dejatistů a jejich snahy pro ústupky těm, kteří nikdy s národem loyálně nespolupracovali, hlásí se společně k práci a obětím pro svůj samostatný stát, hlásí se k práci pro mír, který v prvé řadě třeba uchovat, ale hlásí se i k boji, bude-li tohoto v zájmu vlasti a státu zapotřebí.

Ano, mladí katolíci sdružení ve všech uvedených spolkových složkách jsou rozhodnutí soustřediti se jak ve výchově k brannosti, tak i na obranu našeho státu vůbec. Tito mladí lidé, plní nadšení a odvahy chtějí povznést ochablé mysl, uspořádat řadu projevů pro náš stát, pro jeho bezpečnost, pro jeho ochranu i obranu, budou manifestovat pro potřeby a podporu našich hraničářů a vynasníž se nejen zakřiknout všechny ustrašence, povznést ochablé, ale určit si také pro budoucnost společnou směrnicí obětavě a zahledomně práce pro křesťanský náš stát a pro jeho obranu.

Mládež sdružená v Jednotě přátel katol. legionářů se spontánně hlásí k této spolupráci a jest odhodlána společně s ostatními, stejně smýšlejšími dáti pádnou odpověď všem, kdož by chtěli ohrožovat celistvost našeho státu.

Vítáme proto citovanou výzvu a ze všech sil chceme pro její uskutečnění spolupracovat!

B. Klimeš.

kategorií veřejných zaměstnanců, veliké většiny buržoazie a inteligence.

Schválně pokračoval dr. Hodža, uvádím společenské vstupy proto, aby si každý z vás uvědomil, že čím silnější je sociální postavení, čím příznivější jsou jeho hmotné podmínky, tím kategoričtější je jeho povinnost mluvi při nejmenším takové uvědomění a tak pevnou páteř, jako má náš dělník, venkovan, íemeslník, úředník. Vylučuje-li se dnes tu a tam nějaký poraženec z mravního solidarismu našeho lidu, vylučuje se jednou po vždy. Žádám, aby stačilo toto prosté upozornění. Silný a pevný je náš národ i stát, silná a pevná je jeho vláda. Uzavírám: Nehrozí žádné mezinárodní nebezpečí. Není nebezpečí konfliktu ze sousedství. V celé Evropě je situace, v níž k mírové dohodě je možno dojít a Československo k ni společně s jinými pracuje.

Náš stát má vznešené poslání v Evropě a bude-li národ spatřovat jednotou, jako nyní, bude tmelem řádu a síly, zárukou míru a růstu. A k tomu nejvíce mohou přispěti ty jeho složky, které se hlásí ke katolickému kředu, které je křesdem a písní svatě a velké jednoty, spravedlnosti, lásky a řádu spočívajícího na spravedlnosti a lásce. Už naše poslání, nás katolických legionářů a hraničářů nás k tomu zavazuje.

Josef V. Křiklavka:

## Jednota a síla

Chvíle, které prožíváme, jsou zkouškou našich nervů a našeho sebevědomí. Na různých ustrašených vidíme, jaká ta jejich láska k vlasti a svobodnému státu ve skutečnosti je. Němci nám byli nepřáteli od té doby, kdy jsme s nimi začali mít společné hranice a za celá to staletí se český národ nebál a nikdy nepodleh. Toto sebevědomí musíme mít nejen dnes, ale vždy. Kdo ztratil sebevědomí, kdo přestane věřit v sama sebe, že to, co dělá, dělá s nejlepším vědomím a svědomím, když si nevěří, že vlastní práci dělá dobře, takový člověk je ztroskotanec a v lidské společnosti jest jen na obtíž. Flákači a tlachalové pražských kaváren mají teď mnoho starostí o politiku, armádu, republiku, mají mnoho rozumu jakoby byli vševědouci, předpovídají věci možné a nemožné atd., atd. Nesmíme a také nemusíme se bát. Letos vzpomínají legionáři dvacetiletého výročí bojů za svobodu. Bylo jich jen stotisíc a nebáli se jíti do boje proti ohromné přesile, obětavě vše jedné myšlence, jedné ideí - osvobození vlasti. Jejich pevná víra a odhodlání, jejich nadšená obětavost a upřímné přátelství, jejich svornost a jednota dodala jim síly a oni zvířeli. My dnes můžeme postaviti několikamilionovou armádu, máme ji skvěle připravenou v každém směru, náš lid jest odhodlán do krajnosti bránit a chránit dědictví otců a co bychom byli za národ, kdybychom jako celek nedovedli ubránit to, co nám 100.000 chrabřích dobrovolců vybojovalo. Jest jen potřeba jednoty a svorné spolupráce všech proti vnitřním i vnějším nepřítelům. Jestliže naši spoluboháčové dovedli svému německví (snad také jen ze strachu a zbabělosti) obětovati desítky veřej-

né práce, jestli němečtí katolíci dovedli se zřeknouti papežských encyklik, obětovati vše i viru šeptané věte „přijde den“, pak to musí být i pro nás pobídkou ke svorné a jednotné spolupráci československého národa. Od nás nikdo nezádá, abychom obětovali a zřekli se svých ideových názorů, stran a příslušnosti, aid., od nás vyžaduje republika jen jedno, abychom v obraně státu, jeho celistvosti táhli všichni za jeden provaz a nebáli se. Byl jsem v posledních dnech v severních Čechách a obdivoval jsem ohromný klid, rozvahu, spolupráci a jednotu tamějších strážců našich hranic – českých hraničářů.

V Teplicích-Sanové dohodly se tělocvičné korporace Orel, Sokol, DTJ o společném uspořádání akademie na oslavu dvacetiletí našeho státu, sešli se starostové a náčelníci a jako rovný s rovným společně budou odpovídat německému sjednocení. Legionářské organizace v Teplicích – a dnes jest nutno na legionářské ideologii se sejít, ve společném úsilí v zahraničním odboji se nikdo nikoho neptal jakého je politického přesvědčení, jakého jest náboženství, zda jest chudý anebo bohatý, ale všichni šli nasadit život – se dohodly, že společně se všemi složkami a korporacemi českými uspořádají jednotný manifestační projev pro naši republiku. Takovou jednotu musíme mít všude. Necháme si každý své, není pošetí volati u nás po rozpuštění stran, nebo nějaké úřednické vládě a diktatuře. Musíme zapomenouti na vše, co snad kdý rozdělávalo, ale semknouti se dohromady a jako legionáři před čtvaceti lety, podati si ruce ke společné práci a podepřít v ní jeden druhého.

Z druhé strany našich hranic od Náchoda dostal jsem dopis legionáře, který píše: „Slyšel jsem již několikrát, co je v Praze ustrašenejší z Hitlera: a kdýbych měl tu moc, nechal bych takové panikáře hned pozavírat. Copak jsem někomu něco ukradil, aby nám vuvrhožoval anebo mluvil již takovým tónem, jakobych chtěl říci, že byla jednou československá republika – Jen ať to zkusí a zavadí o nás, přesvědčí se, že ani naše ženy nezůstanou pozadu za svými muži, ale že se budou bránit jako lvice.“ – Tak by měl z nás mluvit každý a pak zažít chuť na všech stranách. To jest příkaz vážné doby. Podepřít a povzbudit ieden druhého a vydržet za všech okolností a nezřítit viru v sama sebe. Nebrečet, ale spolehat se na sebe, na své vedoucí činitele, kteří jsme si sami dosadili, vybrali jsme nejlepší z nejlepších a věříme-li jim, že nás vedou dobře, věříme jen sami sobě a své síle. To od nás očekávají i naši spojenci, jinak by se za nás nemohli postavit. Každému občanu dáváme co mu patří, každý u nás žije svobodně, ale na naše práva nám sahati nikdo nesmí. V jednotě jest naše síla a toho myslím, že jsme si všichni dobře vědomi a ustrašence rázně zakřikneme hned. Žádné stromy nerostou až do nebe a žádný usurpátor ještě dobře neskončil.

## Církev v Rakousku

Při návštěvě Hitlerově ve Vídni setkal se s Führerem kardinál Initzer a psal se o tom, že se úplně podřídil jeho diktátu. Poslední zprávy o potvrzení. V „Katholische Kirchenzeitung“ sděluje vídeňský arcibiskup směrnic, které doplňují ty, které vydal před několika dny, v nichž nabádal kněžstvo, aby se zdrželo každé plitické činnosti. Nyní vybízí kněžstvo i věřící, aby se bezpodmínečně podřídili velkému německému státu a Hitlerovi. Opět zdůrazňuje, že kněží se nemají zabývat politikou a mají se výhradně věnovat svému kněžskému poslání. Dále nařídil kardinál vůdcům katolické mládeže, aby připravili všechno k zařazení spolku do řad Hitlerových mládeže. Zlagajšaltování postupuje tedy velice rychle.

**Legionáři tarokáři,**  
scházeli se v restauraci U HORTIKU, (př. Otto Špírek), v Praze II., roh Moráně a Václavské ul. Doporučujeme.

## Komu to překáží Sv. Václav na Václavském náměstí?

*Divoké protikatolické štvánice sice u nás uhasly, ale pod jejich popelem stále doutná množství jisker protikatolické nenávisti. Žije mezi námi ještě mnoho tvrdších, nepoddajných nepřátel všeho katolického, takže katolíci nesmí skládati ruce v klín, když snad z okamžité příznivé situace nehrozí v nejbližší době nebezpečí kulturního boje.*

*Svědectvím toho jest nejnovější právní časopis „Nová Svoboda“, které překáží Myslbelkuv pomník sv. Václava na Václavském náměstí v Praze, což prý se projevilo zejména při pohřbu presidenta Masaryka a proto prý bude nutno v nejbližší době uvažovat, kam s Václavského náměstí s nim. Doba symbolů již dávno minula a proto sv. Václav musí pryč.*

*Je neslychané, napsal sám „Nedělní list“, že se vůbec našel někdo, komu překáží pomník sv. Václava na Václavském náměstí pro pohřby, které jednou za čas slavnostně tam projdou.*

*Mly katolíci však pravíme, že je drůstí a bezohledností, i troufalostí chít v dnešních vážných dobách provokovat náboženské city katolického občanstva. Ať se jen někdo opovří vůči s podobnou věcí přijíti a uvidí ten odpor, a to odhodlání celého katolického tábora, který jako jeden muž semkne se na ochranu práv katolického občanstva a jeho náboženských symbolů.*

## Účast Čsl. Orla při vpádu Maďarů na Slovensko v r. 1919

Jako bývalý dobrovolc strážního oddílu Orla Čsl. první sestiny na Slovensku, dovolím si také napsati vzpomínky na dobu před 19 lety při vpádu maďarských bolševiků na Slovensko. Bylo to v červnu 1919, kdy ustířeli Čsl. Orla dalo pouhý pokyn, by bratři Orla jako dobrovolci spěchali hájiti náš draze milovaný Čsl. stát. Jako bývalý rakouský voják měl jsem již toho také dosti, ale při vzpomínce, že snad by jsme mohli o něj zas přijíti, odhodlal jsem se jíti hájiti naše bratry Slovaky, třeba jsem si byl vědom, že to může státi i život. Šli jsme se v Brně, kde nás bylo na prvé vyzvání přes 150 bratrů, kde nás oblékli a vyzbrojili jako řádnou složku vojenskou a poslání jsme byli na Slovensko do Handlové.

Nebyli jsme přijati moc vlídně, ale voják když se dá na vojnu, musí bojovat. Krátce na to přijela za námi druhá četa bratrů Orlů dobrovolců na Slovensko. Tato druhá sestina čítala také přes 150 bratrů, takže nás bylo přes tři sta, kteří jsme konali službu dosti obtížnou, ale rádi, poněvadž to byla služba pro blaho vlasti.

Handlová je dědinka většinou maďarská a proto přijeti bylo tak chladně. Ale toho všeho jsme se nezalekli, byli jsme si vědomi své povinnosti. Byla to horká půda, jak zřejmo z toho, že jsme vůbec prvé dny nesměli jednotlivě jíti po dědině, bez zbraně

vůbec ne. Služba byla těžká dnem i nocí, nebyli jsme si jisti životem. Jelikož jsme tam byli vojáci i nevojáci, museli jsme ještě vedle služby také s vojny cvičiti. Cíl náš byl hájiti naše bratry a proto jsme vše rádi a s obětavostí konali.

Lituji jen bratry kteří po návratu zpět opustili naše řady, ba dokonce i vystoupili z viry. Nemám než jiného přání, aby všichni bývali dobrovolci se zas sdružili dohromady, kdyby byla za toho potřeba, by jsme jako tenkrát, jako jeden muž přispěli k obraně našeho státu. Jest nutno stále si připomínati dobu před 19 lety, aby odvaha a chuť v nás neochabovala, zvláště dnes v tak těžkých dobách. Timto vyvracím tvrzení, jako by jenom z jiných táborů konali dobrovolckou službu. Dokladem toho je, že sám tehdejší ministr Národní obrany Křofáč, dne 10. července v Národním shromáždění nám za toto nezištné plnění povinnosti vyslovil plně uznání.

Bratři, připomínám Vám to jen proto, by jsme se jako jeden bratr přihlásili do sdružení přátel katol. legionářů v Brně, které ustavilo odbočku dobrovolců Orlů a jiných z let 1918 až 1919.

S bratrským Bože Zdař.

Bývalý dobrovolc strážního oddílu Čsl. Orla, Linart František.

## Krásný úspěch v Praze XV.

V neděli 27. t. m. konána byla v Bráníku v sále Lidové Obce za velmu pěkné účasti náborová akce Jednoty přátel katolických legionářů, která docílila skutečně krásného výsledku. Projev řídil předseda lidové organizace br. disponent Kuděj, který hned v zahajovacím proslovu zdůraznil účel akce a cíle Jednoty přátel. Deceřuska br. Dr. Polanského pročitěně přednesla Medkovu báseň o Bachmači, načež ujal se slova legionářský historik br. Emil Dostál. Velmi důkladně zpracovaná jeho přednáška piesvědčivě dokázala přítomným, že katolíci byli nejen velmi čestné, ale na předních místech zastoupeni v legiích, že původní duch našich osvobozenekých vojsk nebyl nikterak protikatolický a že organizovaní čeští katolíci po této stránce stoprocentně splnili svoji povinnost. Osvětliil příčiny a výsledky hlavních bojů legie ruské, zejména u Zborova a Bachmače a apeloval na katolický lid, aby zachoval a živil legionářskou tradici v mladých generacích, zejména mezi válečím lidem.

Br. Dr. Polanský probral povinnosti a účele legionářstva v osvobozené vlasti, apeloval zejména na mládež, aby pokračovala v nadšeném odhodlání, jakým byly prodchnuty legie, aby milovala svoji vlast a republiku a byla vždy ochotna dáti se pro její zájmy a bezpečnost cele k dispozici. Za plného zájmu a nadšeného souhlasu referent skončil, aby ujal se

slova nadšený průkopník přátelství k legionářům, br. přednosta Křiklava. Řeč svoji vubdovál na základě poznatků, které v minulých dnech prožil v ohrožení, dokázal nutnost spolupráce legionářstva s hraničáři a bouřlivým apelem vyzýval přítomné k vstupu do Jednoty přátel. Vldp. děkan Mačí jako místní duchovní správce vřele děkoval všem řečníkům za cenné historické doklady, které málo komu z veřejnosti jsou známy a vřele doporučil semknuti se bránických katolíků kolem místních katol. legionářů.

Z projevu odeslaný byly pozdravné telegramy p. prezidentu republiky, ministru Dr. Štrámkovi a zemskému výkonnému výboru strany lidové se souhlasem a manifestem otištěným v Lid. Listech. Předsedající za nadšení posluchačů ohlásil ustavení místní skupiny Jednoty přátel katol. legionářů, do které se ihned přihlásil značný počet přítomných, načež ukončil projev společným zapěním chorálu Svatý Václave.

## Oslava 20. výročí založení čs. legií v Itálii

Pod protektorátem presidenta republiky dr. Edvarda Beneše a za jeho účasti uspořádá Sdružení ital. legionářů v rámci oslav 20. výročí Čsl. republiky slavnostní projev v upo-

## zprávy ve zkratce

— **Krise litevské vlády** nastává po vyrovnaní s Polskem, netrvá dlohou. — V čele nové vlády je katolický kněz Mironas, ministrem zahraničních věcí zůstal Lozoraitis. Všichni ministři patří k vládní straně.

— Jako v Německu tak i v Rakousku se postupuje proti katolickému školství. Tak byla zavřena jezuitská kolej ve Feldkirchu. Konečně, vzdýky je prvý útok veden proti jezuitům. Ve Španělsku po roce 1931 tomu bylo taktéž, v Německu rovněž.

— Postup Francovy armády se děje tak rychle, že v neděli již dosáhla katalánských hranic. V Barceloně ovšem způsobilo tento úspěch velký nepokoj a krizi ve vládě. Mluví se o odstoupení ministra národ. obrany Preta, nejvlivnější osobnosti ve vládě. Ale jest pravděpodobně, že tím nebude rozklad vládních zastaven.

— **Smutek židů v Rakousku** je odvádněný. Ve své řeči děl maršál Goering: Židé, jichž jen ve Vídni žije přes 300 000, nejsou přijemni nám a my jim. Necht proto vezmou na vědomost, že do 4 let musí být Vídeň německá a to znamená, že židé ji musí opustit.

— Blumova vláda je slabá a není s to zabránit stávkám, které ochromují Francii. Tak vypukla opět stávká dělníků v kovoprůmyslu, kteří mimo jiné obsadili i známou továrnu na výrobu automobilů, Citroen.

**mínku 20. výročí založení čsl. legií v Itálii.** Projev bude konán 10. dubna t. r. v 1030 hod. ve Smetanově síni Obecního domu a promluví na něm jako slavnostní řečník ministr národní obrany Frant. Machník a slavnostní hosté.

Ve výročí podepsání smlouvy mezi Itálií a čs. národní radou v Paříži bude dne 21. dubna o 20. hodině uspořádán slavnostní koncert české filharmonie za řízení mistra Kubelíka rovněž ve Smetanově síni.

V rámci těchto slavností budou uspořádány ve dnech 23. a 24. dubna slavnosti pluků v sídlech jejich nynější posádky: 31 (Jihlava), 32 (Košice), 33 (Šaštin, Slovensko), 34 (Bruntál), 35 (Plzeň) a 39 (Bratislava), spojené se sjezdy legionářů, býv. příslušníků pluku. Účastníkům sjezdu povolilo ministerstvo železnic 50% slevu jízdného na draze. Slavnosti 39. pluku se zúčastní min. NO Machník, jehož projev bude vyslán všem čsl. stanicím.

Všichni italsí legionáři a příslušníci jejich rodin se žádají, aby se zúčastnili plukovních slavností a tak živě dokumentovali svůj stálý a neuchájející zájem o čs. armádu. Přihlášky zasílejte jednotlivým plukům.

Koncem května je proponován zájezd do Itálie pod heslem „Národní pouť po stopách našeho odboje“. Sjezdové legitimace na plukovní slavnosti vydá a informace o zájezdu podá Sdružení italských legionářů Praha-Bubeneč 641.

## K tomu nemá sloužit národní škola

Naše redakce obdržela následující dotaz: K čemu slouží národní školy v Roudnici? Dne 8. března t. r. šel jsem na cvičení CPO. Snad jsem přišel brzy a všechny dveře v přizemí byly zavřeny. Z prvního poschodí slyšel jsem zpěv a tu v domněni, že snad již jest kurs CPO zahájen zpěvem, otevřel jsem a k svému úžasu spatřím plnou třídu lidí v lavicích a na stupínku pana učitele Zimmermana, který diňgvoval a současně se shromážděným zvůčným hlasem pěl „Náš prapor nade trůny vlaje“. Myslim, že národní škola jest určena jině výchově než nějakým kroužkům soc. dem. příslušníků a že v zájmu národní hrlosti všeho občanstva nemělo by býti něco podobného dovolováno přes to, že v této škole bydlí soudruh starosta města jako řídící školy. Škola patří dětem a Rudý prapor s celým zpěvným textem jakož i se zpěváky snad do spolkové místnosti, která má býti v hostinci a nikoliv v národní škole

# V dubnu před dvaceti lety

Ve všech zemích stoupá hlad, dokonce již i v Anglii zavádějí různé cenzury, jako chleбенky a masenky. U nás, přes sňhy dané posledním císařem, je hlad stále hroznější.

Na bojištích je rušno. Generál Ludendorff, dopřaviv téměř všechny divise z Ruska na západní bojiště, rozpoutal boj, který měl definitivně přivést Německu vítězství. Přes 60 německých divízi útočilo na frontě, aby se zmocnily Amiensu a Arrasu. Anglické divise jsou zatlačovány. Francouzský generalissimus, Petain, hledí sesílití frontu v Champagni. Koncem března byl inováno vrchním velitelem Foch a podávalo se mu zarazit pronikání německého vojska. Ústup sice byl dosti hluboký, ale plán německý se nezdařil. Fronta byla rozšířena o 100 km, ale nebyla prolomena.

Ludendorff zkusil tedy štěstí na severním úseku ve Flandrech. 9. dubna je zahájen dělostřelečný souboj a blýsky působí spoušť mezi Angličany a Portugalci, velenými do anglických divízi. Anelčané přes tuhý odpor ustoupili. Armentières bylo dobyto, byl dobyt i Ypres.

Po tomto úspěchu se obrátili Němci proti francouzské frontě Montdidier — Villers — Bretonneux. Dva dny útočilo marně. Rozpoutávají opět boj na severu a dobývají hory Kemmelu, poseté mrtvolami. Podarilo se sice něco, ale bylo to málo.

Foch, vrchní velitel všech spojeneckých armád, dosadil čerstvé síly ve všech úsecích a stávil na ně i 350.000 Američanů, kteří přijeli do Francie. Amiens, Calais byly uhaženy a Ludendorff připravoval nový plán k obcházění Mariny, Soissonsu a Reměse. Jaro vznítilo boje i na obou italských frontách, kde byly síly v dubnu poměrně vyrovnány. V rámci tohoto dění se uskutečnil i významné věci nás se týkající. Záměr co ho překvapujícím vítězství u Rachtmače naše ruské legie odjízďili na Sibír, kde budou mít nejednu příležitost ukázat bolševikům svoji hrdinost, dochází v Itálii k velice významné události.

21. dubna byla v Římě podepsána smlouva, již bylo povoleno zřízení vlastní čsl. armády v Itálii. Za Národní radu ji podepsával generál Stefanik. Naši vojáci se začali shromažďovat v Itálii v jednotné tělese od ledna 1917 a organizaci prováděl „Čs. dobrovolnický sbor“, v jehož čele stál Jan Čapek, který padl r. 1918 na Pivě. Z malých začátků se za dvě léta vyvinula moc, čítající asi 10.000 vojáků a důstojníků, soustředěných v Padule u Neapole a ta se stala jádrem armády, která měla za nedlouho aktivně zasáhnouti v bojích proti rakousko-uherské monarchii.

Čtenáři, jsi vkladatelem záložny Hermes?

Ne? Proč své úspory ukládáš v nepřítelstevských ústavcích?

Dominik Matějka.

## Z Rakouska ke Slovanům

(Pokračování.)

Zde dostávali jsme půl chleba denně. Kraj je zde již teplejší a žádný sníh. Za vedení komandanta, kterého jsme měli z Kněževce do Králového, vyšli jsme 4. prosince po silnici přes Ústínu ke Skadaru, brzy uhnuli jsme za silnice do skal a obcházeli jsme jezero, lezouce jeden za druhým jako kamzíci z balvanu na balvan. Nohy nám klouzaly po mokřem kamení do skulin, tak jsme přišli o naši chatrnou obuv.

Cestou svažoval jsem svoje kamožky provázekem a drátem a když večer přišli jsme do kotliny kde bylo možno přespát, obalil jsem boty pytlek od cementu, který jsem si v Pěči schoval, by se nerozsyपालy. Ve Skadaru následující den přespali jsme v kasárnách na chodbě a dostali chléb. Ze Skadarem přišli jsme do bažin, kdež jsme šli celý den ve vodě a blá-

## hraničář

# Opovázlivost pohraničních Němců

V pátek dne 25. t. m. o 20. hod. večerní stal se v Chebu případ, který dokumentuje drzost našich pohraničních Němců. Ve zmíněný den v uvedenou hodinu procházelo se po chodníku na t. zv. Nádražní třídě v Chebu více chebského obyvatelstva. Mezi procházejícím se obyvatelstvem byli i členové chebské posádky různých hodností. Před hotelem „Stern“ směrem k Nádražní třídě stál, jako vždycky hlouček německých mladíků, kteří se mezi sebou bavili. Když k této přicházela skupina důstojníků chebské posádky (tři důstojníci), z nichž jeden byl ve službě dozorcího důstojníka, tu z nenadání vyskočil jeden z vesele se bavících německých mladíků před službu majícího důstojníka a těsně před ním učinil stoj o rukou na veřejném chodníku, při jehož ukončení úmyslně vystřelil zadní část těla na všechny tři důstojníky. Při dotazu dozorcího důstojníka, co to má

znamenat, dal mu nesrozumitelnou odpověď, při čemž ostatní dali se do hlasitého ironického smíchu. Ostatní německé obyvatelstvo ihned, jakoby čekalo takovou provokaci, obstoupilo důstojníky. V malém okamžiku byla Nádražní třída v Chebu téměř prázdná obyvatelstvem německé národnosti, kteří se provokace chtěli zúčastnit. Teprve přivolaná policie učinila pořádek, při příchodu policie, hlavní vinník utekl. Byl však poznán a zatčen. Většina uposlechla výzvy stráž k rozchodu, avšak další část zůstala na svých místech a setrvala tam i po opětovném vyzvání. Stráž pronesla několikrát výzvu německý a když neposlechla skupina, pronesla stráž výzvu i český. Ani po české ani po německé výzvě skupina neuposlechla. Teprve po zatčení tří hlavních vinníků, takřka uprchli ostatní členové skupiny na všechny strany a více toho večera se neobjevili.

## Karlovy Vary

Valná hromada místní organizace čsl. strany lidové bude se konati v neděli dne 3. dubna 1938 o 8. hod. večerní v hostinci „U Dominikánů“, Steingasse. Jako referent dostaví se p. představitel zemského výboru F. Šmejkal z Prahy. Apelueme na členstvo, aby se valné hromady bezpodmínečně zúčastnilo a přišlo si vyslechnouti známého zastánce hraničářů, který mezi nás zavítá a přijede nás povzbudit do další hraničářské práce — Tentýž den večer bude se konati valná hromada obodky veřejných zaměstnanců, na které promluví též představitel Šmejkal.

Sjezd katolického lidu župy Karlovarské se připravuje na 12. června na pamětné poutní místo Chlum sv. Máří. Sjezd bude zároveň manifestací katolického hraničářského lidu západních Čech. Nebude jediného katolika, hraničáře, který by nepřišel o sjezdu manifestovat za práva katolického hraničářského lidu.

## Podmokly

V rámci osvětové orelské školy promluvil v neděli 27. března 1938 bratr Kříkava o účasti a činnosti Orelstva a katolíků v zahraničním odboji a legiích. Zdůraznil legionářskou ideologii v nynějších dobách a apeloval na Orelstvo, aby svou činností na nejsevernější výspě Čech stálo na stráž našich národních a křesťanských statků. Promluvil dále o orelském tisku, o přípravách na slet v roce 1939, zdůraznil finanční stránku a střádání si všech členů na toto mohutné manifestační vystoupení Orelstva. Jednota Orla společně se sběrnou záložnou Hermes již střádatelskou akcí mezi členstvem připravila a provádí a bude jistě dobře připravena. - jvk -

## Falknov

V neděli 13. března 1938 ve 14. hodin konala se v nádražní restauraci ve Falknově n. Ohř. ustavující schůze tělocvičné jednoty Čs. Orla, který čítá 42 členy. Jako slavnostní řečník promluvil místostarosta pražské župy br. Čech a krásnými slovy vyřídil program Čs. Orla a zvláště zdůraznil, že jsme doma — na půdě svých předků a ne, jako se domnívají někteří lidé, v pohraničí jen z milosti trpěným živlem. Jest potěšitelným zjevem, že v době, kdy celý svět začíná věřit, že hrubě násilí a právo silnějšího musí bezpodmínečně zvíťaziti, našli se lidé, kteří se netočí veřejně přiznati k tomu, že jsou katolíci, ačkoliv žijí v moři německého lidu, který jest soustavně zpracováván rozhlase z říše a jednostranným tiskem, nyní po obsazení Rakouska Hřskými Němci, začíná si troufat. Tito silní jedinci zakládají služby brannosti státu a jsou pevně odhodláni vychovávati žactvo, dorost i členstvo jako ochrannou hráz proti všem, kdož jim chtějí vzíti jejich svatou víru nebo krásnou a milovanou vlasť. - Falknovská nejmladší jednota Čs. Orla, která s bratrskou jednotou karlovarskou jest jako drahoučkami v nejzářím koutě severních Čech.

## Katolické Mostecko

Povinností každého katolického křesťana jest, aby se alespoň jednou za rok, v době velikonoční kál ze svých hřchů, jich hlouboce a opravdově litoval protože jimi Boha urazil, umínil se polepšiti a od nich se očistil upřímnou sv. zpovědí. Proto všechny katolické složky české v Mostě, členové míst. organizace čsl. strany lidové, Orel, Mladá generace atd. budou mít

v sobotu dne 2. dubna t. r. od 6. hodiny večer v kostele sv. Václava společnou sv. zpověď.

V neděli dne 3. dubna bude sloužena tamtéž o 7. hod. ranní mše sv., při níž přistoupí všichni ku stolu Páně — k sv. přijímání.

Kdo by z důležitých příčin nemohl ke sv. zpovědi v sobotu, bude mít příležitost v neděli před mší sv. Ve středu dne 9. března t. r. konala jednota Orla členskou schůzi, které se zúčastnila Mladá generace čsl. strany lidové. Schůzi navštívil též, do Mostu nově přidělený, dp. P. Norbert, který byl všelem všemi přijat a hned na uvítání nabídnuta mu funkce vzdělavatele, kterou ochotně bo dp. Zimový přijal.

Pak promluvil br. Čermák, učitel z Horního Litvínova o tom, co jest Orel a k čemu má sloužiti, objasnil jeho vznik, jeho práci pro Boha a vlast a zdůraznil, že pěstuje tělo v duchu katolickém. Orel jest připraven obětovati život pro Boha i vlast! Dále promluvil dp. P. Norbert o laické apoštolátu a o katolické akci, která má přetvořiti a obroditi nitro jednolice, rodinu, stát, svět. Každý nechť je hlasatelem křesťanství, plní povinnosti náboženské, stávkové i národní. Vždyť přisný kritik českého národa F. X. Šalda napsal: „Očekávám obrodu národa pouze od katolíků!“

Ku konci přednesl dp. P. Merel společný pracovní a náboženský program všech katolických spolků. Mě.

## Teplíce-Šanov

V sobotu 26. března konala se v Lidovém domě přátelská schůzka legionářů a jejich přátel všech směrů, svolaná předsedou naší tamější skupiny, br. Pittnerem. Po vyznění formálních spolkových záležitostí promluvil zemský jednatel O. J. bratr Kříkava a předseda Z. S. J. P. bratr P. děkan Mlejnek. K projevům přihlíželi se přítomní předsedové obce legionářské a nezávislé jednoty, jejich projevy vyzněly ke společné práci všech českých složek na základě legionářských ideí k obraně státu. Bylo usneseno, aby předsedové legionářských organizací připravili společně se všemi českými korporacemi veliký veřejný projev pro celistvost a neodtoknutelnost naší republiky. Semknuti všech bude nejlepší odpovědí na poslední události. - jvk -

## Sběrna záložny „Hermes“

konala minulou neděli výroční schůzi. Zástupce centrály pan Josef Kříkava přednesl obsáhlý referát, ve kterém zdůraznil, že není přičiny k obavám, ba právě naopak, že nyní více než kdy jindy jest nutno zachovati klid a rozvah. Jakákoliv panika a nepředloženost by mohla způsobiti nedozrélé škody. I naše záložna potřebuje klidu a žádá své vkladatele, aby jí věnovali svou důvěru jako dosavad. Vedení záložny má jedinou snahu, aby této důvěry nezklamalo a úspory svých ponejvíce drobných střádatelů co nejvíce zabezpečilo. Také Ústředí lidové strany má pochopitelně

celou nos silný studený vítr tak, že jsme se ani u ohně nechýli.

Ráno nám bylo řečeno, že nás nechýlí převážeti, pročť musíme nazpět do Lješe, přivozníci byli Arnauti. Před polednem byli jsme již na zpátečním pochodu a večer v lese byly zabity 2 kozy, a vařili jsme maso v šálku. Druhý den brodil jsem se zase vodou a večer po řádné lázni sušili se u ohně před Lješ. Pak jsme přešli přes most na dřívější místo a zde dočkali jsme se Štědrého dne 1915. Dostávali jsme mouku stuchlou, samé hroudy, vařili jsme ji ve špiňavé říční vodě, do níž nebylo ani soli. Voiáci zabíjeli denně hovězí dobytek u řeky, nedali nám ani krev chýtiiti, tvrdice, že pojedáme duši hovědinu (Srbové nejedí ani husí krev). Z nedostatku řádné stravy a nachlazení dostal jsem úplavici a koleno otekalo bylo zapáleno jako růže, nemohl jsem nohu ohýbat, tahal jsem ji za sebou. U vody na větru byla zima, plášť jsem neměl, deka byla již propálena, spal jsem ve městě pod okapem nízkého domku. V jedné zahradě byly tři stohy sena, zde jsem

tříkrát přespal a svůj prázdný bafoch naplnil senem pro případ odchodu. 23. prosince večer šel jsem po ulici, tu zastavil mne důstojník, abych mu opatřil otep sena, pročť jsem mu nabídl svoje v bafochu. Zavedl mne do „hotelu“, kde v prvním poschodí spali pasažéři na holé podlaze. Manželka důstojníka, jak mne spafila, řekla: „Nečů sena, zrabovník má vačky.“ Nabídl jsem se, že přinesu čerstvé seno ze zahrad. Stohy ale byly již rozsebrány, až na malé zbytky docela mokré. Popadl jsem naráz a šel k hotelu a čiča stojící u vchodu mne tam nepustil. Ustlal jsem si pod okapem a ráno na Štědrý den prodal jsem seno u jiného hostince za 3 dináry a šel do ležení, kde již byli připraveni k odchodu. Jděme od Lješe nalevo, obcházíme bažiny, zašli jsme si celý den cesty. Cestou koupil jsem chléb od ženy, kterou jsem poitali. Večer při ohničku vzpomínali jsme domova, zazpívali koledy a kde domov můj. Celou noc bylo slyšeti silnou střelbu děl od Drače. Tak byty druhý vánoce smutnější než první.

(Pokračování)

zájem na klidném a úspěšném chodu záložny, v jejichž funkcionářských sborech zasedá osm členů zemského výkonného výboru, četní kraji a její členové i vkladatelé jsou z největší části členové lidové strany. Dnes, kdy spojení Henleinovci chystají organizovaný útok přímo proti celistvosti státu, je neopodstatitelným hříchem, když čeští lidé mají ještě své úspory v německých záložnách, a spožitelných, které jsou dnes skoro bezvýhradně v rukou Henleinovců. Tím jim pomáhají promadit kapitál a docílených zisků používat k posílení svých držav, zatím co české záložny v pohraničí pro nepochopení českých lidí namnoze živoří. Úspory českých lidí do české záložny, úspory českých katolíků do záložny „Hermes“, jest příkazem přítomné doby v pohraničí. Se zájmem a napjatou pozorností vyslechl přítomní výstižnou řeč pana přednosty a slíbili, že budou k tomu pracovat, aby i naše teplická sběrna se vzdala a stala se pevnou hospodářskou základnou lidového hnutí na Teplicku. Při následujících volbách svěřeno bylo vedení sběrně osvědčeným pracovníkům. Zvoleni byli pp. říd. Juliš, vdp. Mlejnek, Pařízek, dámy při fideletka Vlasáková, Machová a jako pokladní centrální byla ustanovena sl. Olga Ottová. S přáním mnoha zdaru do další práce ukončil předsedající p. Juliš schůzi.

**Schůze městského zastupitelstva.** Tato schůze, která se konala v pátek, dne 25. t. m., stala se zajímavou prohlášením zástupce německé strany křesťansko-sociální radního p. Mandlíka. Tento pán, který již dlouhou dobu vystupoval jako vášnivý přívržec Konráda Henleina, prohlásil hned na počátku schůze, že frakce jeho strany se usnesla jednomyslně vstoupit do strany sudetoněmecké a že bude nadále v radě i v zastupitelstvu zasedat jako složka této strany. Žádal ovšem bezodkladně vypsaní nových voleb a končil proslavnými slavy vůdci Konrádu Henleinovi. Prohlášení p. Mandlíka přijalo celé zastupitelstvo i galerie s mrazivým mlčením a klidem. Jen v dalším průběhu schůze, když se jednalo o povolení slevy nájemného pro divadelní restauraci, pokusil se komunistický zástupce reagovat na slova Mandlíka, ale zastupitelstvo dalo mu nepokrytě na jevo, že si podobné debaty vůbec nepřeje. Bylo nám křesťanských sociálů upřímně líto. S takovou námahou svou stranu budovali, své organizace zakládali, německé katolíky o nutnosti hájení náboženských zájmů ve veřejném životě přesvědčovali. Chybovali ovšem, že jako ostatní Němci propadli národnímu chauvinismu a příliš nacionálně i své straniky vedli jejich řečníci neznali na př. římského katolicismu, nýbrž užívali zásadně názvy my němečtí křesťané, křesťanskoněmecký lid, nehledali sblížení s českými katolíky a s lehkým srdcem nyní spáchali sami na sobě sebevraždu a vpluli do Henleinovských vod. Zradili své náboženské přesvědčení, zradili Krsta i Cirkev a svým vůdcem učinili odpadlíka, posílili hnutí, které v Německu a nyní i v Rakousku znasiluje katolíky, pronásleduje církev, a i u nás v Čechách propaguje odpadlictví. Ze německý katolický lid s rozhodnutím svých vůdců splynouti s henleinovským hnutím stoprocentně souhlasí, a tom silně pochybujeme. Všecky ostatní katolické organizace zůstávají nedotčeny, ba ústředí odborových organizací křesťansko-sociálních výslovně se usneslo, že tyto se nerozejdou, ale že budou nadále samostatně pracovat.

**Úmrtí.** Ve čtvrtek, dne 24. března doprovodili jsme na hřbitov p. Frant. Dědka, obchodníka. Zesnulý byl otcem bývalého dlouholetého náčelníka místní orešské jednoty a nynějšího jednatele br. Karla

Dědka. Sám také náležel ke spoluzakladatelům jednoty, jakož i celá rodina k Orlu se hlásí a v katolickém hnutí pracuje. Pro českou věc pracoval a bojoval v Pánu zesnulý již před válkou a pro své vlastenecké smýšlení zakoušel mnoho útlaku. Po převratu přihlásil se s celou svou rodinou i k našemu katolickému hnutí a když později se vši spolkové práce zřekl, členové jeho rodiny zůstali vždycky věrnými a obětavými našimi pracovníky. Nad hrobem zesnulého zapěl zpěvácký kroužek smuteční sbory a vdp. V. Mlejnek rozloučil se s ním případným proslovem. Budíž mu země lehká!

**Český divadelní výbor** pozval k pohostinskému vystoupení soubor jihočeského divadla. Tento sehraje ve středu, dne 6. dubna ve velkém divadelním sále Jankovcovu operetu „Vrabčák“. Vystupuje v ní mimo známé a oblíbené silny také malá pětiléte herečka, na kterou naše obecenstvo je právem zvědavé.

**Košany u Teplic.** Na Smrtnou neděli, t. j. 3. dubna, konáme u nás o půl 3. hod. odpol. českou posní pobožnost s kázáním vdp. V. Mlejnků z Teplic. Po pobožnosti se sejdem ve spolkové místnosti k přátelské schůzi, při které též řečník promluví o vážnosti doby a o postavení katolických hraničářů v přítomné době. Zveme všechny katolíky k hojně účasti a bude nás těšit, počti-li nás svou návštěvou i naši přátelé z okolí.

**Malý Ujezd u Teplic. Misie.** V naší bezvěrečtí zamožené obci, která nemá ani kostela, zdálo se nemožným uspořádat misie. A přece zásluhou německého katolického spolku paní a dívek i nemožné stalo se možným. Jako v prvních dobách křesťanských najata byla místnost v hostinci p. Kobyláka, v ní postaven oltář a po celý týden konány byly promluvy sloužena mše sv. a podávány svatě přijímání. I školní děti měly tentokrát ušetřeno dalekou cestu do Teplic a mohly velikonoční přijímání přijmouti doma. Však také se dostavily v plném počtu. Při zakončení misie byl sál přeplněn. Na 120 věřících přijalo jenom v tento den svatě svátost. Náboženský život v naší obci těmito misiami značně získá. — **Příklady fahnou,** nejenom dobře, nýbrž i zle. Příkladem nešťastného nymbur školáka, kterého nalezli utopeného v Labi, nalezl napodobení i v naší obci. Emil Vodička, žák II. ročníku české měšťanské školy v Teplicích, odešel před tý-

dnem z domova a do chvíle, kdy tyto řádky píšeme, ještě se nevrátil. Prohlásil, že půjde na výlet, ale tento mu poněkud dlouho trvá. Lehkomyslný chlapec neuváží, co starosti způsobí své rodině i škole.

**Velikonoční svatě přijímání.** Již tuto neděli vykonají všichni čeští katolíci svou velikonoční povinnost. Školní mládež má svatou zpověď v sobotu od 2. hod. odp., mládež orešská a škole odrostlá společně s dospělými od 5. hod., případně v neděli ráno od 6. hod. Česká mše sv. koná se mimořádně v děkanském kostele.

### Roudnicko-Libochovicko

Jak se dovidíme, konala se v Roudnici dne 20. března v Panském domě schůze, na které se jednalo o tiskové otázky. Na tak důležité schůze jsou opomíjeny pozvánkami právě ti, kteří se nejen o rozšíření katolického tisku nejvíce postarali, nýbrž pro něj nejenom kolportérsky, organizačně, ale i zpravodajsky pracují. Jelikož jest nutno spolupráce všech lidí dobré vůle i schopnosti, žádáme povolane činitele v zájmu společného postupu katolické práce na Podřipsku, aby pro budoucnost byla sjednána náprava.

Již dnes můžete si zaopatřit lístky v předprodeji pana Josefa Roháčka, obchod. železem, na známé pašijové hrzy, které v Roudnici sehraji Kročehlavští ochotníci z celým chrámovým sborem z Kročehlav. Účinkuje přes 150 osob.

**Čsl. Orel v Roudnici pořádá** ve dnech 1.—3. dubna večer ve třetí čtvrtě na sedm v klášterním chrámu Páně sv. Václava dny duchovní obnovy. Promluví na nich: p. Bouška, farář z Libonic, dp. dr. Ladislav Šinkmajer, kaplan z Budyně a P. Klement Hudec, kvardán v Roudnici. Zpovídá bude P. Mořic, kněz řádu kapuc. z Prahy. Pobožnosti ty jsou přístupny všem věřícím. V neděli dne 27. března konal se o 3. hod. odpol. za velké účasti z proboštského chrámu Páně na katolický hřbitov pohřeb veliké dobrodětely chudých a zbožných učelů pí Františky Krajníkové, vdovy po továrníku v Roudnici n. Lab. V Pánu zesnulá dosáhla 69 let věku. V Pánu zesnulá, milá a dobrá, pro nás nezapomenutelná paní tvárnice, vyprošujeme na Pánu Bohu lehké odpocinutí. Dne 8. května odpoledne má být konán na památku 70 letého výročí tábora, konaného tam r. 1868 v květnu na dikůvzdání Bohu za

dvacetileté trvání naší republiky tábora na řipu Služby Boží v chrámci sv. Řiti budou o půl jedenácté.

## organisační

**Schůze katol. legionářů** se koná v neděli v Hloubětíně o 3. hod. odpol. u Hloušků na Novém nám. — Večer o 6. hod. ve Vysocanech v hotelu Modrá hvězda. Na obou schůzích promluví Dr. D. Polanský, Legionáři Velké Prahy.

V neděli 3. dubna koná se společná schůze pražských skupin Ústřední jednoty v paláci Charitas v Praze II., Karlově nám., o 10. hodině dopolední — Účast všech povinná.

Přiveďte také své děti starší 16 let. Abychom mohli učinit přípravy k ustavení jednoty legionářského dorostu. Na schůzi o posledních událostech a další práci promluví br. dr. Polanský, br. Suška a Křiklava. Členové, kteří nemají dosud legitimaci, obdržej je u br. Foltína. Krojváni bratři zúčastní se všichni v uniformách slavnosti Vzkříšení, jako čestná stráž. Rozhrh účasti jednotlivých bratří bude učiněn v nedělní schůzi.

**Příbramská strojírna a slevárna ŠMOLÍK A SPOL.,** společnost s r. o. Příbram  
do dává:  
smaltované sporáky a kamna, lit. vany smalt., dřezy a pod.  
Strojírna Slevárna Smaltovna

### Vršovice.

V neděli dne 20. března t. r. konala naše Jednota katolických legionářů a jich přátel svoji valnou hromadu za značné účasti. Po časové přehlebě referencí k dnešní vážné době br. Dr. D. Polanského a řed. J. V. Křiklavý usneseno pro neblížící dobu svolat u nás velký projev katolického lidu ku seznámení pravého úkolu a posláni této naší těžké složky v národě — s programem „Bachmač a dnešní doba“.

V čelo výboru postaveni osvědčení naši pracovníci předseda katol. legionářů br. Matějka Dominik a za Krub přítel br. inž. Jan Hrubý, jednatel Winkler Jiří, ředitel, a Svoboda Bedř., duchovní rádcé, dne 8. května na památku 70 letého výročí tábora, konaného tam r. 1868 v květnu na dikůvzdání Bohu za

Bratři a sestry! Zdařilá naše valná hromada nadchnula nás všechny ku další radostné práci pro čest a slávu dědictví Svatováclavského, kteréž tak skvěle obhájovali i katol. legionáři na nesčetných světových bojištích a kteréž věčně vzpomínati musí celý náš drahy katolický čsl. lid. Nuže, chutě do další práce. „Zdař Bůh“ — Bedřich Svoboda a Jindř. Winkler.

### Pouť do Staré Boleslavi.

Jak už jsme ve „Štrázi“ oznámili, koná se v neděli 1. května t. r. u příležitosti zahájení slavnosti 300 letého jubilea přenesení Paládia pouť katolických legionářů, která jest společná s Orelstvem. Při této příležitosti bude uspořádán manifestací projev, ke kterému srdečně zveme nejen všechny legionáře-katolíky, ale též katolíky II. zahraniční armády-italské domobraný a Orly-dabrovoce z r. 1918 a 1919. Na manifestacím projevu promluví naši přední pracovníci. K projevu zveme i celou katolickou veřejnost, kterou voláme ke spolupráci na základě vznešených ideí osvobozených — jednoty a svornosti v nadšeném odhodlání hájiti si odkaz svatováclavský. Pojede se autobusy. Jízdné Kč 10.—. Přihlásky na zájezd adresujte Zemskému svazu ústřední jednoty čsl. legionářů v Praze II., Národní tř. 30.

## Dům se bourá

Rozprodám celý sklad nábytku hluboko pod cenou.

**R. Bukáček,**  
Praha - Karlín,  
Královská 47 — Telefon 61705.

**Slapy -**  
misto klidu a bezpečí

Zakupte si proto parcelu v letovisku Slapy n./Vlt. Všechny živ. potřeby v místě. Zast. autobusů.

Správa letoviska Slapy:  
Praha II, Zlatnická 4 - tel. 622-42

**TISKOPISY**  
TELEFON 236-26

VŠECH DRUHŮ, MODERNĚ  
PROVEDENĚ, V DOBĚ NEJ-  
KRATŠÍ DODÁ TISKÁRNA  
VLAŠT-A. DANĚK, PRAHA II., ŽITNÁ 26



**Prapory, stuhu, vlajky**  
Ars Liturgica A. Mestková,  
Praha II., Ječná 2.

**CENTRÁLNÍ DROGERIE**  
**„KRÁLÍK“**  
ROUDNICE - MUSOVA

Redakce, administrace a expedice v Praze II., U Půjčovny č. 4. Telefon č. 377-83. Předplatné Kč 24.— ročně, jednotlivé číslo po 50 hal. Vychází týdně v pátek. Kdo si ponechá dvě čísla a odeberá si písemně nezastav, považuje se za odběratele. Odběratelem písemně býti ten, kdo to administraci písemně oznámí. Novinová sazba povolena řed. pošt a telegrafů v Praze p. č. 175748/III/1937. Dohládací pošt. úřad Praha 25. Vydavatel a majitel Jednota přátel katolických legionářů, Praha II, U Půjčovny č. 4. Čís. pošt. spojitelný 210.512 (Záložna Hermos v Praze). Odpovědný redaktor Bedřich Klimes. Tiskárna tiskárna Vlašt, n. A. Daněk v Praze II., Žitná 26. Řídí redakční kruh.

Hlavní název: **Svatováclavská stráž**

Názvy článků: **Jednota a síla, Církev v Rakousku, Podmokly, Sběrna záložny "Hermes"**

Stránky: **[1], [2], [3], [4]**